

Rolul zonelor metropolitane în asigurarea unei dezvoltări coerente prin atragerea de fonduri structurale și de coeziune europene, în contextul Strategiei Europa 2020.

1. Modificări legislative privind asociațiile de tip zonă metropolitană.

Asociațiile de dezvoltare intercomunitară reprezintă un instrument la îndemâna autorităților administrației publice locale prin care acestea pot furniza în comun, prin asociere cu alte unități administrativ teritoriale, servicii publice aflate în propria responsabilitate. Acest instrument este deosebit de relevant în cazul României, țara noastră confruntându-se cu o fragmentare administrativă care atinge cote îngrijorătoare: la începutul anului 2007 existau 3.216 unități administrativ-teritoriale, din care 2.855 de comune a căror populație reprezenta aproximativ 45% din populația totală a țării.

Asociațiile de dezvoltare intercomunitară pot asigura, cu precădere în cazul unei astfel de fragmentări, o calitate îmbunătățită a serviciilor publice furnizate cetățenilor din colectivitățile locale membre. Un astfel de instrument vine să compenseze insuficiența fondurilor aflate la disponibilitatea administrației locale, lipsa unui personal specializat capabil să atragă finanțări, elimină probleme generate de condițiile de mediu și răspunde condițiilor impuse de criteriile de eligibilitate prevăzute în programele operaționale.

Legea nr.215/2001 a administrației publice locale, republicată, (art.11 – art.13), recunoaște dreptul unităților administrativ teritoriale de a se constitui în asociații de dezvoltare intercomunitară, cu personalitate juridică de drept privat și de utilitate publică.

Conform modificărilor aduse legii 215 în data de 15 decembrie 2011, **zona metropolitană a fost definită ca asociația de dezvoltare intercomunitară constituită pe baza de parteneriat între capitala României sau municipiile de rangul I sau municipiile reședința de județ și unitățile administrativ-teritoriale aflate în zona imediată.** Astfel, toate municipiile reședința de județ pot constitui A.D.I. de tip zonă metropolitană.

2. Abordarea europeană în domeniul intercomunalității

Modul în care a evoluat capacitatea autorităților locale din Europa de a se asocia în îndeplinirea responsabilităților lor pentru a oferi caracteristici superioare ale serviciilor publice a fost și este influențat de evoluțiile următoarelor aspecte instituțional-financiare:

- *governarea locală*: structurile administrative, procesul de descentralizare – niveluri și dimensiuni ale acestora, alocarea responsabilităților, autonomia fiscală, transparența proceselor de luare a deciziilor, pe de o parte; dar și societatea civilă, grupurile de cetățeni, etc și implicarea lor în monitorizarea calității serviciilor publice;

- *furnizarea serviciilor publice*: modul de utilizare a resurselor financiare, umane, tehnologice și informatice în producția de bunuri publice sub ghidajul autorităților responsabile cu guvernarea locală, varietatea furnizorilor de servicii publice locale cuprinzând structuri deconcentrate ale administrației centrale, agenții sau întreprinderi publice cvasi-autonome, administrații publice locale, întreprinderi private, organizații ne-guvernamentale;

- *elemente de încurajare*: de la anumite tradiții până la cadrul legislativ ce poate crea mediul instituțional propice, dar și stimulente financiare pentru autoritățile locale sau regionale în vederea asocierii sau politici de creștere a capacității prin dezvoltarea capitalului social astfel încât cetățenii și grupurile comunității să participe la actul guvernării locale și la furnizarea serviciilor.

Anumite competențe privind serviciile publice au fost alocate administrației publice locale în majoritatea statelor Uniunii Europene, astfel¹:

- **Planificarea teritorială și direcționarea dezvoltării**: în toate cazurile nivelul local este responsabil cu planificarea folosinței terenurilor, decizii privind autorizarea construcțiilor, conversii funcționale ale clădirilor și terenurilor, etc; firește, aceste planuri locale trebuie să fie corelate cu planuri regionale ce stabilesc strategii de amplasare a zonelor majore industriale, rutelor de transport, rezerve naturale de terenuri, etc, acestea fiind de obicei în responsabilitatea nivelului superior al administrației (departamente, regiuni, județe, etc).
- **Colectarea deșeurilor**: ca responsabilitate a administrației locale, colectarea și depozitarea deșeurilor s-a dovedit a fi unul din serviciile publice cel mai des furnizate prin asocieri dat fiind costurile mari ale rampelor de gunoi și nevoii de reglementare la o scară mai mare.
- **Transportul public**: invariabil, acest serviciu este în responsabilitatea autorităților locale, dar natura sa și modul de partajare a sarcinilor între diferite niveluri ale administrațiilor pot varia de la țară la țară. De regulă, autoritățile locale subvenționează acest serviciu, controlează traficul și organizează servicii speciale (de ex. transportul elevilor).
- **Parcuri, spații publice, cimitire**: acestea sunt în toate cazurile în responsabilitatea autorităților locale, deși niveluri superioare ale administrației pot fi responsabile de anumite spații cu importanță deosebită ca rezervații naturale, trasee turistice sau chiar crematorii regionale.
- **Controlul sănătății publice**: serviciile de prevenire și control cum ar fi inspecția alimentară și controlul epidemiologic constituie servicii în responsabilitatea

---

¹ Studiu comparativ privind implementarea conceptului intercomunalității în Europa elaborat în cadrul proiectului «Asociațiile de dezvoltare intercomunitară – instrument pentru furnizarea în comun, în condiții de calitate și eficacitate a serviciilor publice locale» SMIS 2983, cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional „Dezvoltarea Capacității Administrative”

autorităților locale în cele mai mult state ale Uniunii Europene, dar în statele noi membre aceste servicii sunt furnizate de către administrația centrală.

- *Serviciile sociale:* administrația locală este invariabil responsabilă cu servicii sociale ca îngrijire la domiciliu pentru persoane vârstnice, protecția copilului, ajutoare pentru persoane cu handicap, etc; aceste servicii pot fi furnizate local, dar din ce în ce mai mult este căutată cooperarea cu sectorul privat și mai ales cu cel ne-guvernamental și de voluntariat.

Din documentele studiate referitoare la țările Uniunii Europene rezultă că rațiunile pentru care autoritățile locale au ales instrumentul cooperării intercomunitare sunt aproximativ aceleași. **Motivul principal identificat în toate țările este dorința de a realiza un management eficace al resurselor locale.** Acest lucru a condus la furnizarea anumitor servicii prin abordarea unor diverse forme de parteneriate instituționalizate la nivel național (Marea Britanie) sau chiar colaborare pentru rezolvarea unor probleme izolate (Republica Cehă). De asemenea, printre motivele care au condus la forme de cooperare intercomunitară se regăsesc și factorii de natură administrativă și financiară (de exemplu, atragerea de bani din fondurile nerambursabile ale Uniunii Europene).

Aceste forme de cooperare permit economii de scară prin reducerea costului mediu pe utilizator (costurile cresc într-o măsură mai mică odată cu creșterea numărului de beneficiari/utilizatori, realizându-se randamente pozitive), în special în domeniul infrastructurilor mari. Bineînțeles, cooperarea intercomunitară este creată și ca mod de a răspunde unei fragmentări excesive a administrației locale (aspect legat, de fapt, de economia de scară), cum este cazul în Franța (dar și România).

Un alt motiv este și cel al creșterii capacității administrației prin utilizarea unui sistem comun de măsurare a calității serviciilor, precum și posibilitatea crescută de angajare de personal calificat, sau chiar și cel de natură politică, cooperarea permițând comunităților să răspundă unei cereri crescute de noi servicii fără să afecteze substanțial resursele financiare și de asemenea, permițând comunităților locale să asigure o dezvoltare echilibrată, atât din punct de vedere socio-economic, cât și teritorial.

3. Abordarea UE pentru perioada de programare 2014 – 2020.

Strategia Europa 2020

Europa 2020 propune trei priorități care se susțin reciproc:

- creștere inteligentă: dezvoltarea unei economii bazate pe cunoaștere și inovare;
- creștere durabilă: promovarea unei economii mai eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, mai ecologice și mai competitive;
- creștere favorabilă incluziunii: promovarea unei economii cu o rată ridicată a ocupării forței de muncă, care să asigure coeziunea socială și teritorială.

Comisia prezintă 7 inițiative emblematice pentru a stimula realizarea de progrese în cadrul fiecărei teme prioritare:

- „O Uniune a inovării” pentru a îmbunătăți condițiile-cadru și accesul la finanțările pentru cercetare și inovare, astfel încât să se garanteze posibilitatea transformării ideilor inovatoare în produse și servicii care creează creștere și locuri de muncă;
- „Tineretul în mișcare” pentru a consolida performanța sistemelor de educație și pentru a facilita intrarea tinerilor pe piața muncii;
- „O agendă digitală pentru Europa” pentru a accelera dezvoltarea serviciilor de internet de mare viteză și pentru a valorifica beneficiile pe care le oferă o piață digitală unică gospodăriilor și întreprinderilor;
- „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor” pentru a permite decuplarea creșterii economice de utilizarea resurselor, pentru a sprijini trecerea la o economie cu emisii scăzute de carbon, pentru a crește utilizarea surselor regenerabile de energie, pentru a moderniza sectorul transporturilor și a promova eficiența energetică;
- „O politică industrială adaptată erei globalizării” pentru a îmbunătăți mediul de afaceri, în special pentru IMM-uri, și a sprijini dezvoltarea unei baze industriale solide și durabile în măsură să facă față concurenței la nivel mondial;
- „O agendă pentru noi competențe și noi locuri de muncă” pentru a moderniza piețele muncii și a oferi mai multă autonomie cetățenilor, prin dezvoltarea competențelor acestora pe tot parcursul vieții în vederea creșterii ratei de participare pe piața muncii și a unei mai bune corelări a cererii și a ofertei în materie de forță de muncă, inclusiv prin mobilitatea profesională;
- „Platforma europeană de combatere a sărăciei” pentru a garanta coeziunea socială și teritorială, astfel încât beneficiile creșterii și locurile de muncă să fie distribuite echitabil, iar persoanelor care se confruntă cu sărăcia și excluderea socială să li se acorde posibilitatea de a duce o viață demnă și de a juca un rol activ în societate.

În ceea ce privește Strategia Europa 2020, este mai puțin înțeles care este relația cu teritoriul și care este abordarea teritorială în raport cu strategia. În acest sens, un alt document de referință la nivel european, este Agenda Teritorială a Uniunii Europene. A existat o primă Agendă Teritorială în 2007 aprobată la Leipzig de Reuniunea Miniștrilor responsabili cu Planificarea Teritorială, Amenajarea Teritoriului și Coeziunea. Această agendă a fost revizuită iar în primăvara acestui an 2011 sub președinția ungară a fost aprobată o nouă agendă teritorială care poartă ca subtitlu *Spre o Europă inteligentă, durabilă favorabilă incluziunii compusă din regiuni diverse*. Se intitulează Agenda Teritorială 2020 tocmai pentru a se relaționa cu Strategia 2020.

Agenda teritorială a Uniunii Europene 2020 - Coeziunea teritorială reprezintă un obiectiv comun

Obiectivele UE definite în Strategia Europa 2020 pentru creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii pot fi îndeplinite doar dacă se ia în considerare dimensiunea teritorială a strategiei, întrucât oportunitățile de dezvoltare variază de la o regiune la alta.

Coeziunea teritorială completează mecanismele de solidaritate printr-o abordare calitativă și garantează faptul că oportunitățile de dezvoltare sunt cel mai bine adaptate la particularitățile unei zone. Regiunile pot necesita sprijin extern, pentru a-și găsi propria cale de dezvoltare durabilă, o atenție specială trebuind acordată regiunilor mai puțin dezvoltate. Interdependențele regionale sunt din ce în ce mai importante, ceea ce reclamă constituirea continuă de rețele, cooperarea și integrarea între diferitele regiuni ale UE la toate nivelurile teritoriale relevante.

Priorități teritoriale pentru dezvoltarea Uniunii Europene

Provocările la adresa dezvoltării teritoriale necesită o atenție comună și, acolo unde este cazul, eforturi comune pentru a le înfrunța și a utiliza potențialele teritoriale. Prin urmare, se definesc șase priorități teritoriale pentru UE, care pot contribui la punerea în aplicare cu succes a *Strategiei Europa 2020*.

1. **Promovarea dezvoltării teritoriale policentrice și echilibrate;**
2. Încurajarea dezvoltării integrate în orașe, regiuni rurale și specifice;
3. Integrarea teritorială în regiunile funcționale transfrontaliere și transnaționale;
4. Asigurarea competitivității globale a regiunilor pe baza economiilor locale puternice;
5. Îmbunătățirea conexiunilor teritoriale pentru indivizi, comunități și întreprinderi;
6. Gestionarea și conectarea valorilor ecologice, peisagistice și culturale ale regiunilor.

Miniștri responsabili cu Planificarea Teritorială, Amenajarea Teritoriului și Coeziunea consideră **că dezvoltarea teritorială policentrică și echilibrată a UE reprezintă un element esențial pentru realizarea coeziunii teritoriale**. Atunci când cele mai dezvoltate orașe și regiuni din Europa cooperează ca părți ale unui model policentric, ele generează valoare adăugată și acționează ca și centre, contribuind la dezvoltarea regiunilor mai extinse din care fac parte.

Politicile de dezvoltare urbană au, de asemenea, un rol semnificativ de jucat în această privință. Politica de dezvoltare teritorială policentrică ar trebui să sprijine competitivitatea teritoriului UE și în afara zonei centrale reprezentate de „Pentagonul european”. Orașele sunt încurajate să formeze rețele într-un mod inovator, care să le poată permite să își îmbunătățească performanța în cadrul concurenței europene și globale și să promoveze prosperitatea economică în direcția dezvoltării durabile.

În același timp, se urmărește o dezvoltare policentrică la nivel macroregional, transnațional și, de asemenea, la nivel național și regional în cazurile relevante. Acolo unde este posibil, este important să se evite polarizarea între capitale, zonele metropolitane și orașele de dimensiuni medii la scară națională. Orașele mici și medii pot juca un rol crucial la nivel regional. Eforturile de politică ar trebui să contribuie la reducerea polarizării teritoriale puternice a performanței economice, evitând marile

disparități regionale de pe teritoriul european, prin abordarea blocajelor din calea creșterii, în conformitate cu Strategia Europa 2020.

Conform Agendei teritoriale 2020, obiectivele și preocupările identificate de miniștrii responsabili de dezvoltarea urbană în Carta de la Leipzig pentru orașe europene durabile și în declarațiile de la Marsilia și de la Toledo privind dezvoltarea urbană ar trebui luate în considerare în procesul de elaborare a politicilor la toate nivelurile. Vor fi sprijinite toate eforturile care contribuie la transformarea orașelor în motoare de dezvoltare inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii și în locuri atractive pentru locuit, muncă, turism și investiții.

Prin urmare, se recomandă aplicarea unei abordări integrate și pe mai multe niveluri în dezvoltarea urbană și politicile de regenerare. Cooperarea și stabilirea de rețele între orașe ar putea contribui la dezvoltarea inteligentă a regiunilor-orașe de diferite mărimi pe termen lung. **Orașele ar trebui să privească, acolo unde este cazul, dincolo de granițele administrative și să se concentreze pe regiuni funcționale, inclusiv pe zonele lor periurbane.**

Declarația comună a Miniștrilor responsabili cu Planificarea Teritorială, Amenajarea Teritoriului și Coeziunea subliniază recunoașterea legăturile diverse pe care teritoriile urbane și rurale din întreaga Europă le pot avea unele cu altele, de la regiuni periurbane la regiuni rurale periferice. **Interdependența dintre zonele urbane și cele rurale ar trebui recunoscută printr-o guvernare integrată și o planificare bazată pe un amplu parteneriat.**

Sunt importante strategiile bazate pe un anumit teritoriu, dezvoltate la nivel local pentru a aborda condițiile locale. În zonele rurale, orașele mici și mijlocii joacă un rol crucial; prin urmare este important să se îmbunătățească accesibilitatea centrelor urbane din teritoriile rurale aferente, pentru a asigura disponibilitatea necesară a oportunităților de angajare și a serviciilor de interes general. Regiunile metropolitane ar trebui să fie conștiente de faptul că sunt responsabile pentru dezvoltarea împrejurimilor lor mai largi.

Conceptul strategic de dezvoltare teritorială România 2030

Configurația teritorială la nivelul Uniunii Europene încurajează eforturile României de a susține configurarea rețelei de poli majori cu potențial competitiv. La rândul ei, Uniunea Europeană se bazează pe un sistem de poli și coridoare de dezvoltare care asigură mobilitatea persoanelor, bunurilor și informațiilor pe teritoriul Uniunii, favorizând în cele din urmă „bunăstarea”.

În concordanță cu Agenda Teritorială a U.E. și cu Programul de acțiune adoptat de către miniștrii de resort, s-a elaborat de către Ministerul Dezvoltării Regionale din România, prin Direcția Generală Strategii și Politici pentru Coeziune Teritorială, un document programatic – **Conceptul Strategic de Dezvoltare Teritorială (CSDT) România 2030.**

Conceptul asigură un cadru de fundamentare a dezvoltării teritoriale a României, în conexiune și concordanță cu evoluțiile din spațiul european și internațional. CSDT România 2030 se bazează pe un set de principii care se manifestă: *la nivel conceptual / din punct de vedere teritorial / din punct de vedere temporal.*

Din punct de vedere teritorial, se pune un accent deosebit pe:

- Necesitatea planificării teritoriale.
- **Necesitatea adoptării în planificarea teritorială a principiilor dezvoltării policentrice**, ca principal mijloc de echilibrare a dezvoltării spațiale viitoare pe toate palierele teritoriale, de la cel comunitar la cel local.

La nivelul liniilor directoare ale Conceptului Strategic de Dezvoltare Teritorială, remarcăm accentul deosebit pus pe:

- **Racordarea la rețeaua europeană a polilor și coridoarelor de dezvoltare spațială** prin:
  - *Dezvoltarea spațială policentrică și echilibrată*
  - *Constituirea unui sistem policentric echilibrat* de regiuni metropolitane
  - *Structurarea sistemelor urbane de sprijin în configurarea rețelei policentrice echilibrate la nivel teritorial*
- Structurarea și dezvoltarea rețelei de localități urbane, prin formarea de orașe și regiuni urbane dinamice, atrăgătoare și competitive

În concordanță cu CSDT România 2030, pe plan național, **unul dintre obiective majore promovate de Guvern constă în dezvoltarea unui sistem integrat de transport și comunicații ca suport pentru formarea și expansiunea sistemului urban policentric** și pentru a realiza pe această cale o integrare a regiunilor de dezvoltare economică în spațiul economic și politic european.

Dezvoltarea echilibrată a rețelei de localități vizează realizarea unei relații armonioase între localitate și teritoriu pe baza principiilor privind dezvoltarea durabilă, echilibrare internă, deschidere spre exterior, valorificarea potențialului existent, complementaritatea funcțională și sporirea autonomiei locale. Toate acestea presupun mobilizarea de parteneriate multiple între actorii teritoriali pentru promovarea unei structuri elastice și dinamice de organizare a rețelei de localități prin formarea, consolidarea și distribuția echilibrată a unor poli de dezvoltare, în relație cu funcțiunile economico-sociale și cu rolul lor teritorial.

Formarea și consolidarea polilor de dezvoltare ca elemente cheie ale unei rețele de localități policentrice și echilibrate trebuie susținută prin politici integrate la nivel național, regional și local, implementate pe intervale mari de timp. Conștientizarea autorităților administrației publice locale asupra beneficiilor aduse de o organizare

spațială echilibrată în dezvoltarea socio-culturală a localităților, precum și implicarea lor în acest demers este deosebit de importantă.

Dezbateri privind următoarea perioadă de programare 2014 – 2020

Viitorul Politicii de Coeziune pentru perioada 2014 - 2020 se conturează din ce în ce mai clar prin intermediul noilor regulamente lansate recent în dezbateri de către Comisia Europeană. Propunerea Comisiei Europene evidențiază o mai mare importanță acordată dimensiunii teritoriale și abordării integrate a politicilor prin luarea în considerare a diversității și particularităților de la nivel local și regional și convertirea acestora în politici localizate în teritoriu.

Factorii decizionali din România susțin acest demers prin organizarea unor dezbateri și forumuri de discuții privind perioada următoare de programare. În această serie se înscrie și Conferința „Coeziune teritorială și competitivitate în contextul Strategiei Europa 2020 - Contribuții naționale la dezbaterile europene privind conceptul de coeziune teritorială” (București, 15 decembrie 2011) organizată de către MDRT și Ministerul Afacerilor Europene.

Conferința s-a axat pe clarificarea conceptului de coeziune teritorială, în contextul Strategiei Europa 2020 și al propunerii privind Politica de Coeziune 2014 – 2020 și a atins următoarele subiecte:

- Perspective la nivel european, național, local și regional;
- Coeziunea teritorială - obiectiv, instrument, politică sau proces?
- Dimensiunea teritorială și abordarea integrată, elemente cheie ale coeziunii teritoriale;
- Cum este realizată coeziunea teritorială la nivel național? Care sunt actorii principali?
- Poziția națională privind viitorul politicii de coeziune - coeziunea teritorială și competitivitatea în contextul Strategiei Europa 2020 și perspectiva viitorului exercitiu financiar;
- Teritoriul - factor cheie pentru corelarea politicilor sectoriale;
- Modalități de întărire a dimensiunii teritoriale a politicilor;
- Cum va fi implementat conceptul de coeziune teritorială în contextul noii agende teritoriale?
- **Contribuția teritoriilor cu particularități: macro-regiuni, zone transfrontaliere, zone montane, zone urbane (metropole, arii urbane functionale), zone rurale (periurban, zone agricole, zone profund rurale).**

Conform raportului conferinței, coeziunea teritorială nu privește doar fondurile europene și modul în care banii europeni ating o serie de obiective la nivel național. Coeziunea teritorială privește o abordare, reprezentând un proces care trebuie să asigure coordonarea

politicilor în vederea asigurării unei alte calități a vieții, atât a politicilor finanțate din fonduri UE cât și celor din fonduri naționale și private, conectivitatea, concentrarea și cooperarea fiind pilonii cheie.

Policentrism. România deține o rețea policentrică. Din punct de vedere teoretic, științific, se evidențiază în baza analizelor un potențial de dezvoltare policentrică a României. În prezent există un exemplu de finanțare a unora dintre unitățile administrative teritoriale sau zonele cu potențial policentric.

Există o serie de poli de dezvoltare urbană care sunt finanțați, însă la nivelul teritoriului național, potențial policentric au mult mai multe centre urbane. Evident în clipa în care se decid asemenea politici trebuie să ne raportăm la analiza teritoriului național în ansamblul lui, dar mai ales să-l privim în raport cu ansamblul UE mai ales când vorbim despre performanță economică.

Instrumente de planificare. În ceea ce privește instrumentele de planificare, în anumite țări, coeziunea teritorială s-a dezvoltat din instrumente de planificare tradițională. În clipa de față avem o serie de instrumente normative, o serie de planuri statutare care se aprobă printr-un act administrativ devenind astfel „lege locală” și aceste instrumente sunt de regulă în limitele unității administrativ teritoriale (Planul de Amenajare a Teritoriului Național, Planuri de Amenajare a Teritoriului Județean, zonal, intercomunal, etc).

În ceea ce privește opțiunile strategice referitoare la dezvoltarea teritoriului național, acestea au fost lansate prin Conceptul strategic de dezvoltare teritorială „România 2030”. În clipa de față principiile generale sunt prevăzute și în Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, ele vor fi respectate, detaliate și racordate la noile instrumente europene.

În context spațial, competitivitatea economică este determinată de un sistem complex de factori, care concentrează, între altele: valorificarea creativă și inovativă a potențialului național, realizarea de conexiuni la nivel teritorial prin stimularea apariției și consolidării clusterelor economice, utilizarea potențialului de cercetare-inovare și îmbunătățirea conectivității și accesibilității.

Este esențial ca orice politică de sprijinire a competitivității să ia în calcul dimensiunea teritorială, pentru maximizarea efectelor pozitive și diminuarea celor negative. Când privește România, experiența primei părți a perioadei de programare evidențiază o serie de caracteristici precum: valorificarea teritoriului în mică măsură în scopul aducerii de plus valoare în procesele economice, teritoriul nu este folosit ca activ, funcționalitatea teritoriului nu este suficient de mult analizată întrucât se suprapune cu granițele administrative, necesitatea transformării caracterului punctual al investițiilor către arii de intervenție definite ca zone de dezvoltare (lipsa de convingere cu privire la necesitatea abordării integrate), măsurile de intervenție nu sunt justificate prin și nu cuprind elemente de formare a valorii în plan teritorial, necesitatea conceptualizării la nivelul domeniilor și ariilor de intervenție.

Pregătirea momentului 2014, a modului în care vor fi cheltuiți banii în viitoarea perspectivă financiară 2014 – 2020 va trebui să înceapă cât mai devreme posibil în prima parte a anului 2012. Guvernul a fost de acord cu elaborarea Cadrului Strategic de Dezvoltare a României, un document care va încorpora direcțiile naționale de dezvoltare și va orienta întreg procesul de programare a priorităților de investiții pentru perioada 2014 – 2020, inclusiv sub aspectul consolidării eficacității politicilor asumate în cadrul PNR 2011 – 2013, a Programului de convergență 2011 – 2014, precum și a altor angajamente politice ulterioare.

Coeziunea teritorială în perspectiva viitoarei perioade de programare

În viitoarea perioadă de programare se are în vedere întărirea dimensiunii teritoriale a politicilor prin:

- întărirea concentrării sprijinului pe regiunile mai puțin dezvoltate ale UE;
- introducerea categoriei de “regiuni de tranziție”;
- **acordarea unei atenții deosebite „ariilor funcționale”;**
- acordarea unui interes special dezvoltării integrate;
- **acordarea unei atenții speciale relațiilor urban-rural;**
- obligativitatea abordării integrate a dezvoltării urbane durabile pentru cel puțin 5% din fondurile naționale corespunzătoare fondului pentru dezvoltare regională;
- alocarea unui procent de până la 0,2% din alocările anuale ale fondurilor pentru experimentarea unor acțiuni inovative în domeniul dezvoltării urbane durabile;
- introducerea unor anumite prevederi adresate nevoilor teritoriilor care sunt cele mai afectate de sărăcie prin grupuri țintă aflate la cel mai mare nivel de risc de discriminare și excluziune, acordând o atenție specială pentru comunitățile marginalizate;
- sprijinirea inițiativelor de dezvoltare locală de tip „community led”;
- consolidarea cooperării teritoriale.